

som paa, at i Lønningssloven, som vi vedtog for 2 Aar siden, er Leirtiden tænkt som Cantonnementstid, saa at de Vedkommende altsaa faae Cantonnementstillæg, og jeg tror ikke, at det er heldigt saa kort Tid efter at omstøde de Forudsætninger, under hvilke vi have vedtaget forskjellige Bestemmelser; thi derigjennem vilde vi netop komme til disse aarlige Forhøielse udover det, som oprindelig har været Tanken ved Vedtagelsen af de organisatoriske Love om Forvarsvæsenet. — At Bordpenge kom frem under Forhandlingen af Søtillægsloven ifjor, er en Selvfølge; thi disse Bordpenge eksisterede tidligere og ere en nødvendig Følge af Forholdene tilføes. I § 14, 2det Stykke 1ste Punktum, vil man finde en ifjor foreslaaet ny Bestemmelse om, at Officerer i visse Tilfælde kunne fordre at faae Ret til Forpleining lige med Underklasserne, uden at betale Mere derfor, end der afdrages i den Meniges Lønning. Man hilsende dette Forslag af den høitærede Minister med Anerkjendelse, fordi man dengang fandt, at det vilde være meget hensigtsmæssigt, om de unge Befalingsmænd, som vi tænke os udgaaede fra Folket i Almindelighed, vænnede sig til den fornødne Tarvelighed, saaledes at de kunde have ikke alene deres Orlovspenge fri, men endog kunde spare en Deel af deres Lønning for deres Fremtids Skyld, hvorved de tillige vilde foregaae Menige og Underofficerer med et godt Exempel, idet de kunde sige: den Forpleining, som Staten byder Eder, kunne ikke alene I, men vi være tjente med. Af disse Grunde vandt Forslaget Paaffjønneelse, men nu iaar gaaer man om i en anden Gade og siger, at det er magtpaaliggende, at disse unge Officerer spise i Officeersmessen sammen med de høiere Officerer; dette er, siger man, ønskeligt af Tjenestehensyn og ogsaa af andre Grunde. Jeg nægter ikke, at der kan siges Meget for, at Befalingsmændene skulle dele Bordets Gæder sammen, naar de dele Byrderne i Marken sammen, og jeg er overbevist om, at den høitærede Minister vil kunne levere os endnu flere Grunde for, at det bør skee; men jeg vil dog bemærke, at der er ligesaamange Fordele forbundne med, om disse yngre Befalingsmænd, der alle ere midlertidige i Hæren —

jeg tænker navnlig paa Secondlieutenanterne — fandt sig besøiede til, saavidt skee kunde, at benytte sig af den nævnte Bestemmelse i § 14 eller stillede sig paa lignende Maade, istedeifor at de maaskee ellers halvt om halvt vilde være trængne af Omstændighederne, om ikke af andre Hensyn, til at deeltage i Officeersmessen; stillede de sig paa den Maade, er jeg ogsaa, ligesom det ærede Medlem, der udgjør Mindretallet, aldeles overbevist om, at de ikke behøve at optage af deres Orlovspenge for at kunne leve i Leiren; thi da vilde 9 Mark være tilstrækkelige, naar et Par Mark ere tilstrækkelige for deres Kammerater, som, naar undtages et Aars Ophold paa Officeersskolen, ellers ere ligestillede med dem. Jeg tror, at hvis de ikke kunne gjøre dette, ville de 300 eller 450 Rd. i Orlovspenge have meget lidt at sige for deres Fremtid; thi naar de saa lidt have lært Tarvelighed, ville de snart have opbrugt disse Penge. Derhos maa jeg ogsaa gjøre opmærksom paa, at, forsaavidt angaaer Secondlieutenanter og de med dem Ligestillede, da ere de jo Bærnepligtige, der udcommanderes til Leiren sammen med deres Aargang, og som, hvis de ikke havde været Befalingsmænd, vilde være blevne udcommanderede som Menige; det er et Hensyn, som selvfølgelig ogsaa bør tages i Betragtning. Med Hensyn til vor Forslag under Nr. 6 har den høitagtede Krigsminister benyttet Leiligheden til at anstille nogle Betragtninger over Forstærkningens Stilling i Hæren. Jeg skal ikke, da det forekommer mig, at Leiligheden dertil ikke er saa overordentlig passende, og da der rimeligviis i Løbet af Sessionen vil tilbude sig en bedre Leilighed, komme nærmere ind paa de af den høitagtede Minister anstillede Betragtninger; jeg skal kun sige, at jeg hører ikke til dem, som have antaget, at Kjernen i vor Hær skulde søges iblandt Mænd paa 30—40 Aar, og jeg tror heller ikke, at dette ligger i Forudsætningen for de hidtil vedtagne Bestemmelser vedrørende Hæren. Hvorvidt der skal foregaae Forandringer i den Henseende, er jo forbeholdt Fremtiden; vi staae jo om et Par Aar overfor en Revision af Hærløven. Jeg er imidlertid ikke tilbøielig til at antage, at denne Revision vil